

[58. 1.]

VOORLOOPIG VERSLAG *der Commissie van Rapporteurs over het ontwerp van wet tot verandering der grens tusschen de gemeenten Maassluis en Maasland.*

[De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 194 der zitting 1876—1877.]

Het onderzoek in de afdelingen van het wetsontwerp tot verandering der grens tusschen de gemeenten Maassluis en Maasland heeft tot de volgende uitkomsten geleid.

Eenige leden gaven hunne bevreemding te kennen, dat tot grondslag dezer grensverandering een voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuidholland is genomen, dat reeds in 1871, dus zes jaar geleden, is opgemaakt. In dat ontwerp zijn daarenboven aanmerkelijke veranderingen gebragt. De thans voorgedragen regeling is niet aan het oordeel van den raad en de in art. 131 der gemeentewet bedoelde commissie onderworpen. Deze leden hadden het raadzaam geacht, dat ook omtrent het gewijzigde voorstel de bepalingen der gemeentewet betreffende vereeniging en splitsing van gemeenten waren gevolgd, daar toch in een betrekkelijk zoo lang tijdsverloop de toestanden geheel kunnen veranderen. De beschouwingen op den toestand van 1871 gegrond hebben voor de beoordeeling van den tegenwoordigen stand der zaak dan ook eigenlijk weinig waarde.

Verscheidene andere leden sloten zich in zooverre hierbij aan, dat zij er zich ernstig over beklagden, dat geheel uitgewerkte voorstellen tot verbetering van gemeentegrenzen bij het Departement van Binnenlandsche Zaken langen tijd blijven liggen. Ook de geschiedenis van dit ontwerp strekt tot bewijs hoe daarmede somtijds jaren heengaan. Men bleef op meerderen spoed in de behandeling dezer zaken aandringen.

Wat het ontwerp zelf betreft, zoo was men over het algemeen van oordeel, dat de toevoeging der bedoelde haven aan de gemeente Maassluis door het algemeen belang wordt gevorderd. De tegenwoordige territoriale indeeling zal ongetwijfeld aanleiding tot bezwaren geven en hierin kan op geene andere wijze verbetering worden gebragt, dan door aan de gemeente Maassluis toe te voegen alle gronden, die op de haven en de daarbij behoorende werken betrekking hebben. Men kon zich dus met de strekking van dit voorstel wel vereenigen. Sommige leden wilden zelfs een stap verder gaan en vroegen of de gemeenten Maasland en Maassluis niet in éene gemeente zouden kunnen worden opgelost. Enkele leden hadden echter dit bezwaar tegen het ontwerp, dat daarbij, huns inziens, de belangen van Maasland te veel waren voorbijgezien. Zij wenschten, dat aan Maassluis niet meer grond zoude worden gegeven dan voor het beoogde doel strikt noodig is. Zij oordeelden voorts, dat het overweging verdiende of Maassluis niet eenige vergoeding behoorde te geven aan Maasland, voor het gemis dat laatstgenoemde gemeente aan jaarlijksche inkomsten of opbrengsten wegens het afgestane grondgebied zal lijden. Men beriep zich hierbij op antecedenenten, onder andere bij de verandering der grenzen tusschen de gemeenten Dordrecht en Dubbeldam.

Dit gevoelen bleef ook niet zonder tegenspraak. De beantwoording der vraag: wat eischt het algemeen belang? — en daaraan alleen behoort de grensregeling te

worden getoetst — mag niet afhankelijk gesteld worden van financiële transactien tusschen de gemeenten, waaraan de Staat geheel vreemd blijft.

Art. 5. Men wees er op, dat de hier voorgestelde verdeling van inkomsten zal moeten worden gewijzigd, omdat zij uitgaat van het denkbeeld, dat de wet vroeger dan thans zal kunnen geschieden, zoude worden ingevoerd.

Vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs den 10den October 1877.

MEES.

BERGSMA.

SCHAGEN VAN LEEUWEN.

DE RUITER ZYLKER.

DE BEAUFORT.

[58. 2.]

MEMORIE VAN BEANTWOORDING.

De grensverandering tusschen de gemeenten Maassluis en Maasland, in het wetsontwerp voorgesteld, stemt genoegzaam geheel overeen met de wijziging der grenzen, door Gedeputeerde Staten van Zuidholland in 1871 ontworpen, waarover de raden der gemeenten en de in art. 131 der gemeentewet bedoelde commissie werden gehoord. Alleen is daarin, gelijk in de toelichtende memorie werd opgemerkt, in zoover eene wijziging gebragt, dat niet het midden der Boonerhaven en sloot tot grensscheiding genomen is, om in overeenstemming te blijven met de sedert eenigen tijd aangenomen zienswijze, dat het verkieslijk is een water of weg over de geheele breedte tot eene gemeente te brengen. Daar dus het voorstel inderdaad hetzelfde was gebleven en hierover het gevoelen van de gemeenteraden en commissien bekend was, scheen het geheel overbodig andermaal het oordeel der collegien in te winnen. Wel is waar was in het voorstel van 1871 tevens eene wijziging der grenzen tusschen Maasland en de Lier begrepen, doch dit punt stond geheel op zich zelf en had met de voorgestelde grensverandering tusschen Maasland en Maassluis niets te maken. Te minder reden bestond er om op nieuw de raden en commissien te hooren, omdat de eenige grond, die door Maasland tegen overbrenging van gebied naar de gemeente Maassluis werd aangevoerd, dat er namelijk voor verandering der grens tusschen beide gemeenten geen overwegende reden bestond, thans door de voorgenomen verbetering der haven van Maassluis vervallen is.

De leden, die er zich over beklagen dat geheel uitgewerkte voorstellen tot verbetering van gemeentegrenzen langen tijd bij het Departement van Binnenlandsche Zaken blijven liggen, mogen niet uit het oog verliezen, dat, al zijn de voorstellen geheel uitgewerkt, dit voor den verantwoordelijken Minister nog niet altijd een voldoende reden is, die bij de Vertegenwoordiging in te dienen. Wanneer, gelijk ten aanzien van het voorstel van Gedeputeerde Staten van Zuidholland tot grensverandering van Maasland en de Lier in 1871 het geval was, vele gewichtige bedenkingen door de betrokken gemeenteraden en commissien worden aangevoerd, waaraan niet door wijziging van voorwaarden kan worden te gemoet gekomen, dan laat het zich begrijpen, dat de Minister er geen verder gevolg aan geeft.

Te oordeelen naar de tegenkanting van de gemeente